

Războiul din spatele tuturor războaielor

Sabat după-amiază

De memorat: (Apocalipsa 12:7,8).

„⁷ Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, ⁸ dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer.”

De citit ca bază a studiului: *Ellen G. White, Tragedia veacurilor, cap. 29, 30.*

Cum poate un Dumnezeu al iubirii să permită atât de mult rău? De ce li se întâmplă lucruri rele oamenilor buni? În studiul din această săptămână vom analiza debutul conflictului milenar dintre bine și rău.

Dumnezeu este un Dumnezeu al iubirii incredibile. Iubirea este însăși natura sa (1 Ioan 4:7,8). Toate acțiunile Sale izvorăsc din iubire (Ieremia 31:3). Iubirea nu poate fi niciodată impusă sau reglementată prin lege. A refuza cuiva puterea de a alege înseamnă a-i distruge capacitatea de a iubi, iar a-i distruge capacitatea de a iubi înseamnă a eradica posibilitatea de a fi cu adevărat fericit. De aceea, Dumnezeu ne câștigă loialitatea prin iubire. El gestionează marea luptă dintre bine și rău într-un așa mod încât păcatul să nu mai apară niciodată în univers. Scopul Lui este să demonstreze înaintea întregului univers că El a acționat dintotdeauna în interesul ființelor create de El. Privind lumea prin prisma iubirii lui Dumnezeu, în lumina marii lupte dintre bine și rău, fiecare dintre noi primește asigurarea că binele va învinge răul, pentru totdeauna.

Duminică, 31 martie

Război în cer

1. Citește Apocalipsa 12:7-9. Cum a răspuns Dumnezeu atunci când Lucifer s-a răzvrătit? Ce găsești aici despre libertatea din cer și despre originea răului?

Apocalipsa 12:7-9

⁷ Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei,

⁸ dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer.

⁹ Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

Aceste versete descriu un conflict cosmic între bine și rău. Satana și îngerii lui s-au luptat cu Hristos și în final au fost alungați din cer. Pare extrem de ciudat să izbucnească un război într-un loc perfect, cum a fost cerul. De ce totuși s-a întâmplat așa ceva? Un Dumnezeu iubitor să fi creat oare un înger demonic, care a inițiat acest război? Să fi existat vreun defect fatal la acest înger care să-l fi făcut să se revolte? Biblia explică originea răului dând la o parte cortina în acest conflict dintre bine și rău.

2. Compară Ezechiel 28:12-15 cu Isaia 14:12-14. Ce gânduri avea acea ființă angelică numită Lucifer care l-au făcut să se răzvrătească?

Ezechiel 28:12-15

- ¹² „Fiul omului, fă un cântec de jale asupra împăratului Tirului și spune-i: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Ajunsesesi la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.
- ¹³ Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonix, cu topaz, cu diamant, cu crisolit, cu onix, cu jasp, cu safir, cu rubin, cu smarald și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut.
- ¹⁴ Erai un heruvim ocrotitor cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare.
- ¹⁵ Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.

Isaia 14:12-14

- ¹² Cum ai căzut din cer, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor!
- ¹³ Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei,
- ¹⁴ mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.”

Dumnezeu nu a creat un diavol. El a creat o ființă de o strălucire orbitoare, numită Lucifer. Această ființă angelică a fost creată perfectă. Această perfecțiune includea libertatea de a alege – un principiu fundamental al guvernării lui Dumnezeu, care funcționează prin iubire, nu prin forță. Păcatul a luat naștere în Lucifer chiar în cer. Nu există nicio explicație logică pentru faptul că acest înger desăvârșit a lăsat mândria și gelozia să prindă rădăcini în inima lui și să crească până la revolta împotriva Creatorului său. Lucifer, o ființă creată, voia închinarea care îi aparținea numai Creatorului. A încercat să uzurpe tronul lui Dumnezeu prin punerea la îndoială a autorității Sale. Răzvrătirea lui Lucifer a dus în

cer la un război deschis. Deși a avut îndelungă răbdare cu Lucifer, Dumnezeu nu îi putea permite să strice cerul cu răzvrătirea lui. „Consiliile cerești au insistat pe lângă Lucifer să se răzgândească. Fiul lui Dumnezeu i-a prezentat măreția, bunătatea și dreptatea Creatorului, precum și natura sfântă și neschimbătoare a legii Sale. Dumnezeu Însuși stabilise ordinea din ceruri, de aceea, încalcând-o, Lucifer Îl dezona pe Creatorul său și își atrăgea ruina. Dar avertizarea, dată cu infinită dragoste și milă, n-a făcut decât să-i stârnească împotrivirea” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 494, 495).

Ce lecții poți extrage despre caracterul lui Dumnezeu din modul în care tratează El problema răului?

Luni, 1 aprilie

Lucifer înșală, Hristos biruiește

Nu există nicio explicație logică pentru revolta lui Lucifer. Mândria lui a dus la răzvrătire deschisă. L-a acuzat pe Dumnezeu că este nedrept și necinstit. I-a infectat pe îngerii cu îndoielile și acuzațiile lui.

3. Citește Apocalipsa 12:4. Ce capacități de a înșela deține Satana? Câți îngeri au crezut minciunile lui despre Dumnezeu?

Apocalipsa 12:4

4 Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ. Balaurul a stat înaintea femeii, care stătea să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.

Când în cer a izbucnit războiul, îngerii au fost nevoiți să decidă pe cine să urmeze: pe Isus sau pe Lucifer. Cum a fost acest război din cer? A fost un război fizic? Un conflict de idei? Sau ambele? Nu cunoaștem detaliile, dar conflictul a fost suficient de fizic încât Satana și îngerii lui să fie în final „aruncați pe pământ” și „locul lor nu li s-a mai găsit în cer” (Apocalipsa 12:8,9). Această luptă include, în mod evident, un oarecare caracter fizic. Un lucru este sigur: toți îngerii au fost nevoiți să decidă dacă sunt de partea lui Hristos sau împotriva Lui. Îngerii loiali au decis să asculte de poruncile pline de iubire ale lui Hristos, în timp ce o treime din îngeri au ascultat de Lucifer, L-au nesocotit pe Dumnezeu și au pierdut cerul. Și noi, în acest moment critic al istoriei pământului, suntem chemați să decidem dacă suntem pentru sau împotriva lui Hristos. Și noi trebuie să declarăm dacă suntem de partea lui Hristos sau a lui Satana.

4. Citește Geneza 2:15-17; Exodul 32:26; Iosua 24:15; 1 Împărați 18:20,21 și Apocalipsa 22:17. Ce principiu fundamental din marea luptă ne învață aceste versete?

Geneza 2:15-17

¹⁵ Slujbașii cei mai de frunte ai lui faraon au văzut-o și ei, și au lăudat-o la faraon; și femeia a fost adusă în casa lui faraon.

¹⁶ Pe Avram l-a primit bine din pricina ei; și Avram a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile.

¹⁷ Dar Domnul a lovit cu mari urgii pe faraon și casa lui, din pricina nevestei lui Avram, Sarai.

Exodul 32:26

²⁶ s-a așezat la ușa taberei și a zis: „Cine este pentru Domnul să vină la mine!” Și toți copiii lui Levi s-au strâns la el.

Iosua 24:15

¹⁵ Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de Râu, sau dumnezeilor amoriților în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.”

1 Împărați 18:20,21

²⁰ Ahab a trimis soli la toți copiii lui Israel și a strâns pe proroci la muntele Carmel.

²¹ Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!” Poporul nu i-a răspuns nimic.

Apocalipsa 22:17

¹⁷ Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!”, și cine aude să zică: „Vino!”, și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!

Când a creat oamenii, Dumnezeu a sădit adânc în creierul nostru capacitatea de a gândi, de a judeca rațional și de a alege. Esența umanității noastre este capacitatea de a face alegeri morale. Nu suntem simpli roboți. Am fost creați după chipul lui Dumnezeu, diferiți de creația animală, având capacitatea de a face alegeri morale și de a trăi după principiile spirituale veșnice. Din momentul răzvrătirii lui Lucifer în cer, Dumnezeu Și-a chemat poporul să răspundă la iubirea Sa și să asculte de poruncile Lui, prin alegerea de a-I sluji Lui.

Ce lecții din conflictul din cer pot fi transpuse în lupta noastră personală cu răul? Întrucât Satana a putut să înșele acele ființe neprihănite și sfinte, ce înțelegem despre încercările lui malefice de a ne înșela și pe noi?

Planeta Pământ intră în conflict

Când a creat pământul, Dumnezeu l-a creat desăvârșit: „S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune” (Geneza 1:31). Nu exista nicăieri vreo urmă de păcat sau de rău. Și le-a dat lui Adam și Evei aceeași libertate de alegere pe care i-o dăduse lui Lucifer. Nu voia roboți pe pământ cum nu voise roboți nici în cer. De fapt, a făcut tot posibilul să transmită clar această libertate. A pus un pom în grădină și l-a numit Pomul Cunoașterii Binelui și Răului. A ținut neapărat să le spună oamenilor despre pom, pentru că voia să Se asigure că *știau* că au de ales. Satana a venit la pom și, în timp ce Eva hoinărea pe acolo, i-a spus: „Hotărât că nu veți muri, dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul” (Geneza 3:4,5) – cu alte cuvinte, „dacă mâncați din acest pom, veți intra într-o nouă sferă a existenței. Veți trăi o plăcere enormă, un fior pe care nu l-ați mai experimentat înainte. Eva, Dumnezeu îți ascunde ceva. Poftim, ia fructul interzis și mănâncă-l!”

Când Eva și ulterior Adam au luat acea decizie, au deschis o ușă pe care Dumnezeu a vrut să o țină închisă pentru totdeauna. Era ușa spre păcat, suferință, tristețe, boală și moarte.

5. Compară Geneza 3:1-3 cu Romani 3:23 și 5:12. Ce au în comun aceste texte? Descrie rezultatele majore ale păcatului care afectează întreaga omenire.

Geneza 3:1-3

¹ Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină?””

² Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.

³ Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.”

Romani 3:23

²³ Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

Romani 5:12

¹² De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...

În esență, păcatul este răzvrătire față de Dumnezeu. Ne separă de El. De vreme ce Dumnezeu este sursa vieții, separarea de El duce la îngrijorare,

anxietate, durere și în final la dispariție. Suferința din lumea noastră este, în definitiv, rezultatul traiului pe o planetă distrusă de păcat. Aceasta, cu siguranță, nu înseamnă că, de fiecare dată când suferim, am păcătuit. Înseamnă că fiecare dintre noi este afectat de viața dusă pe o planetă contaminată de păcat.

6. Citește Geneza 3:15; Leviticul 5:5,6 și Ioan 1:29. După ce Adam și Eva au păcătuit, ce le-a promis Dumnezeu în grădină, pentru a le reda speranța? Ce fel de ceremonie a inițiat El în Eden care avea să facă trimitere, peste secole, la rezolvarea problemei păcatului?

Geneza 3:15

¹⁵ Vrajmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Leviticul 5:5,6

⁵ Când cineva deci se va face vinovat de unul din aceste lucruri, trebuie să-și mărturisească păcatul.

⁶ Apoi să aducă lui Dumnezeu ca jertfă de vină, pentru păcatul pe care l-a făcut, o parte femeiască din turmă, și anume, o oaie sau o capră, ca jertfă ispășitoare. Și preotul să facă pentru el ispășirea păcatului lui.

Ioan 1:29

²⁹ A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”

Miercuri, 3 aprilie

Iubirea găsește o cale

Adam și Eva au păcătuit, iar Dumnezeu le-a spus că trebuiau să plece din grădina ce le era casă. De atunci înainte, truda și suferința aveau să fie partea lor. Urmau să sufere și în final să moară fără speranță oare? În acest punct Dumnezeu le-a făcut promisiunea din Geneza 3:15 – „Vrajmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei.¹ Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” E posibil ca la acel moment ei să nu fi înțeles exact ce însemna lucrul acesta, dar știau că puteau spera din nou. Într-un fel, prin „Sămânța femeii” avea să vină răscumpărarea lor. „Sămânța femeii” este, desigur, Isus Hristos (Galateni 3:16). Pe cruce, Satana i-a rănit călcâiul. Dar victoria lui Isus este garanția că într-o zi capul

¹ În unele traduceri, inclusiv în limba română, apare majusculă la substantivul „Sămânța/Descendentul [ei]”, iar propoziția următoare începe cu pronumele „el” (persoană de gen masculin). „Și voi pune dușmănie între tine și femeie și între sămânța ta și sămânța ei; el îți va zdrobi capul...” (BTF, subl.ad.) / „Voi pune dușmănie atât între tine și femeie, cât și între urmașul tău și Descendentul ei. El îți va sfărâma capul...” (BVA, subl.ad.). – n.r.

șarpelui va fi zdrobit, iar ușa spre suferință și moarte, care a fost deschisă de Adam și Eva, va fi cândva închisă.

7. Citește Evrei 2:9; Galateni 3:13 și 2 Corinteni 5:21. Ce ne spun aceste versete despre imensitatea sacrificiului lui Isus pe cruce?

Evrei 2:9

⁹ Dar pe Acela care a fost făcut „pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste” din pricina morții pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.

Galateni 3:13

¹³ Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi – fiindcă este scris: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn” –

2 Corinteni 5:21

²¹ Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

Te întrebi vreodată dacă Dumnezeu te iubește cu adevărat? Privește la cruce, la coroana de spini, la piroanele din mâinile și din picioarele Lui! Cu fiecare picătură de sânge vărsată de Isus pe Calvar, Dumnezeu spune: *Te iubesc. Nu vreau să fiu în cer fără tine. Da, ai păcătuit. Te-ai vândut vrăjmașului. Da, nu meriți singur viața veșnică. Dar Eu am plătit răscumpărarea ca să te aduc înapoi.* Când te uiți la cruce nu trebuie să te mai întrebi niciodată dacă ești iubit. Biblia vorbește despre un Isus care a venit în această lume, a trecut prin suferință, dezamăgire și durere la fel ca orice om. Biblia prezintă un Hristos care a înfruntat aceleași ispite cu noi, un Hristos care a biruit puterile iadului atât în viața, cât și prin moartea Sa pe cruce. Toate acestea – pentru fiecare dintre noi, personal. Gândește-te bine! Isus, Creatorul cosmosului (vezi Ioan 1:3), nu doar că a venit în această lume căzută, dar a suferit în ea așa cum nimeni nu va suferi niciodată (Isaia 53:1-5). Și a făcut lucrul acesta pentru că ne-a iubit, pe fiecare dintre noi. Ce motiv puternic de a spera!

Cum a răspuns Hristos la cruce acuzațiilor lui Satana? În lumina marii lupte dintre bine și rău, ce a realizat moartea Sa?

Joi, 4 aprilie

Marele nostru Preot

Ceea ce a făcut Isus pentru noi pe cruce Îi dă posibilitatea și să mijlocească pentru noi în cer. Domnul nostru înviat este Marele nostru

Preot, care ne asigură tot ce ne este necesar ca să fim mântuiți și să trăim în împărăția lui Dumnezeu pentru totdeauna.

8. Citește Evrei 4:15,16 și 7:25. Ce siguranță ne oferă aceste versete într-o lume plină de ispite, suferințe, boli și moarte?

Evrei 4:15,16

¹⁵ Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.

¹⁶ Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.

Evrei 7:25

²⁵ De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.

„În toate lucrurile Isus a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere” – adică să ne apropiem curajoși – „de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie” (Evrei 4:15,16). În cuvinte simple, Isus ne prezintă înaintea universului îmbrăcați în neprihănirea Sa, mântuiți prin moartea Sa și răscumparați prin sângele Său. Tot ceea ce ar fi trebuit să fim noi, a fost El. Prin Hristos, nu există condamnare pentru păcatele trecutului nostru. Prin Hristos, vinovăția noastră este ștearsă și prin intervenția Lui eficientă păcatul își pierde controlul asupra vieții noastre. Lanțurile care ne leagă sunt rupte și suntem eliberați.

9. Citește Ioan 17:24-26. Care este dorința arzătoare a lui Hristos în marea luptă dintre bine și rău?

Ioan 17:24-26

²⁴ Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

²⁵ Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

²⁶ Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-l voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei.”

„După ce mărețta jertfă a fost adusă, Hristos S-a înălțat la cer, refuzând adorarea îngerilor până când nu va fi prezentat cererea: «Vreau ca, acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu» (Ioan 17:24). Apoi, de la tronul Tatălui, cu nespusă iubire și putere, a venit

răspunsul: «Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!» (Evrei 1:6). Isus nu avea nicio pată. Umilindu-Se până la capăt și aducând o jertfă deplină, I s-a dat un nume care este mai presus de orice alt nume” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 501, 502). Mai mult decât orice altceva, Isus dorește ca noi să fim cu El în cer. Dorința inimii Sale, motivul morții și mijlocirii Sale este să ne salveze. Ai o nevoie specială în viața ta? Spune-I-o lui Isus! Acolo unde este tristețe, El aduce alinare. Acolo unde este teamă, El aduce pace. Acolo unde este vinovăție, El aduce iertare. Acolo unde este slăbiciune, El aduce putere.

De ce crezi că S-a jertfit Hristos pentru noi? Ce ne face atât de valoroși pentru El?

Vineri, 5 aprilie

Un gând de încheiere

„Expulzându-l pe Satana din ceruri, Dumnezeu Și-a demonstrat dreptatea și a protejat onoarea tronului Său. Dar, când omul păcătuisese prin cedarea în fața înșelăciunilor acestui spirit apostat, Dumnezeu Și-a dovedit iubirea dându-L pe singurul Său Fiu să moară pentru omenirea decăzută. Caracterul lui Dumnezeu s-a văzut în lucrarea de răscumpărare. Argumentul puternic al crucii demonstrează universului întreg că drumul păcatului pe care l-a ales Lucifer nu putea fi pus în niciun fel pe seama guvernării lui Dumnezeu. [...] În timp ce declară că Legea este de neschimbat, crucea de pe Calvar face cunoscut universului că plata păcatului este moartea. În strigătul muribund al Mântuitorului, «S-a isprăvit!», a răsunat clopotul de moarte al lui Satana. Marea luptă care durase atât de mult timp s-a decis în acel moment, iar eradicarea finală a păcatului a devenit o certitudine. Fiul lui Dumnezeu a trecut prin porțile mormântului pentru ca, «prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul» (Evrei 2:14)” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 503).

Întrebările suplimentare de la studiul de vineri sunt un ajutor și o încurajare pentru a studia zilnic Biblia. Recomandăm folosirea acestora la începutul sau la sfârșitul lecției din Sabat în biserici, cu răspunsuri rapide.

În acest trimestru, întrebările din cartea *Divina vindecare* sunt formulate după ediția tipărită.

Studiu zilnic

Plângeri 4 – Ezechiel 5;

Ellen G. White, Divina vindecare, capitolul „Carnea ca aliment”.

Ce este mai mare decât păcatul Sodomei?

Unde au trecut moștenirea și casele noastre?

Cum era cartea din mâna întinsă spre profet și ce scria în ea?

De ce Își va întoarce Dumnezeu ochii de la popor, iar ochiul Lui va fi fără milă?

De ce carnea de pește constituie o cauză a îmbolnăvirii celor ce o consumă?